

Panovníci a prezidenti

Doba přemyslovských vládců

- Bořivoj (880-894) – první křesťanský panovník Čech; sídlil na Pražském hradě, kde nechal vystavět kostel Panny Marie
- Spytihněv (894-915) - vymanil svá území z nadvlády Velké Moravy
- Vratislav I. (915-921) - založil kostel sv. Jiří na Pražském hradě (asi po r. 910)
- sv. Václav (921-935) - založil rotundu sv.Víta na Pražském hradě (kolem 926); svatořečen
- Boleslav I. (935-967) - budování raného státu a rozšíření jeho území; pomohl Otovi I. porazit Maďary na Lechu (955)
- Boleslav II. (967-999) – založeno pražské biskupství a klášter benediktinek u sv. Jiří; sjednocení a rozšíření říše; vyvraždění Slavníkovců (995)
- Boleslav III. (999-1002, 1003)
- Vladivoj (1002-1003) - zástupce Piastovců (spřízněn s Přemyslovci)
- Boleslav Chrabrý (1003-1004) - polský kníže z rodu Piastovců (vnuk Boleslava I.)
- Jaromír (1003/4-1012, 1034), Oldřich (1012-1034)
- Břetislav (1034-1055) – přivezl z Polska ostatky sv. Vojtěcha; vydal nástupnický řád
- Spytihněv II. (1055-1061) – stavba chrámu sv. Víta (Spytihněvova bazilika)
- Vratislav II. (1061-1092) – jako první získal roku 1085 titul českého krále (pro svou osobu)
- Konrád I. Brněnský (1092), Břetislav II. (1092-1100), Oldřich Brněnský (1100)
- Bořivoj II. (1101-1107, 1117-1120), Svatopluk (1107-1109), Vladislav I. (1109-1125)
- Soběslav I. (1125-1140) – začátek přestavby Pražského hradu
- Vladislav II. (1140-1173) - 1158 získal královský titul za pomoc při tažení do Milána
- Soběslav II. (1173-1178) – dokončena přestavba Pražského hradu
- Oldřich (1173), Bedřich (1172-1173, 1178-1189)
- Konrád III. Ota (1189-1191) - nejstarší psaný český zákoník (Statuta Konráda Oty)
- Václav II. (1191), Jindřich Břetislav (1193-1197), Vladislav Jindřich (1197)

Doba přemyslovských králů a velmocenského rozkvětu

- Přemysl Otakar I. (1192-1193, 1197-1230) – 1198 získal dědičný královský titul; 1212 potvrzena práva Českému království
- Václav I. (1230-1253) – politický, hospodářský a kulturní rozvoj státu

- Přemysl Otakar II. (1253-1278) – král „železný a zlatý“; hospodářský rozmach, zakládání měst v Čechách a v Rakousku; založil zemský soud
- Václav II. (1283-1305) – král český a polský; potvrzena kurfiřtská hodnost českým králům; začala ražba pražského groše (1300)
- Václav III. (1305-1306) – král český, polský a uherský (Ladislav V.); jeho smrtí vymřeli Přemyslovci po meči

Doba lucemburská a počátky české reformace

- Jindřich Korutanský (1306, 1307-1311), Rudolf Habsburský (1306)
- Jan Lucemburský (1310-1346) – král český a polský; orientoval se na zahraniční politiku; padl v bitvě u Kresčaku (Crécy)
- Karel IV. (1346-1378) – král český a německý, od 1355 císař Svaté říše římské; přední evropský vládce pozdního středověku; zakladatelská činnost, rozkvět Prahy a Pražského hradu; Zlatá bula (zákony Svaté říše římské) a korunovační řád
- Václav IV. (1378-1419) – král český a římský; spory s vyšší šlechtou (panská jednota) i církví; podporoval reformní hnutí v církvi
- Zikmund Lucemburský (1419-1437) – král uherský od 1387, římský od 1410, český od 1419, od 1433 císař římský; snahy o reformu církve, organizování křížových výprav
- Albrecht II. Habsburský (1437-1439), Ladislav Pohrobek (1453-1457)
- Jiří z Poděbrad (1458-1471) – usiloval o vytvoření spolku evropských panovníků a mírové řešení sporů; počátek válek s uherským králem Matyášem Korvínem

Doba Jagellonců

- Vladislav II. Jagellonský (1471-1516) – král český a od 1490 uherský (poté sídlil na Budíně = Budapešť); doba tzv. vladislavské gotiky
- Ludvík Jagellonský (1516-1526) – král český a uherský; zemřel v bitvě u Moháče

Doba Habsburků

- Ferdinand I. Habsburský (1526-1562) – král český a uherský, od 1531 římský, od 1556 římskoněmecký císař; snahy o centralizaci; rekatolizace
- Maximilian II. (1562-1575) – král český a německý, od 1563 uherský, od 1564 císař římský; počátek náboženské tolerance
- Rudolf II. (1575-1611) – Praha císařským sídlem a centrem kultury pozdního manýrismu
- Matyáš (1611-1617) – rezidence panovníků trvale přenesena do Vídně
- Ferdinand II. (Štýrský) (1617-1619, 1620-1627) – po potlačení stavovského povstání získal absolutní moc a české země se dostaly do dědičné držby Habsburků
- Friedrich Falcký (1619-1620) – zvolen vzbouřenými českými stavy ("zimní král")

- Ferdinand III. (1627-1646, 1654-1656) – násilná rekatolizace
- Ferdinand IV. (1646-1654), Leopold I. (1656-1705), Josef I. (1705-1711)
- Karel VI. (1711-1740) – pragmatická sankce (nástupnictví pro habsbursko-lotrinskou dynastii)
- Marie Terezie (1740-1780) – tereziánské reformy (mj. povinná školní docházka); velkorysá přestavba Pražského hradu
- Josef II. (1780-1790) – představitel osvícenského absolutizmu; josefínské reformy (mj. toleranční patent a zrušení nevolnictví)
- Leopold II. (1791-1792)
- František I. (1792-1835) – zánik Svaté říše římské; nadále císařství rakouské
- Ferdinand I. (Dobrotivý) (1835-1848) – poslední korunovaný český král
- František Josef I. (1848-1916) – nejdéle vládnoucí panovník
- Karel I. (1916-1918)

Prezidenti od vzniku Československa (1918)

- Československo: Tomáš Garrigue Masaryk (1918-1935), Edvard Beneš (1935-1938, 1945-1948)
- Protektorát Čechy a Morava (okupace fašistickým Německem): Emil Hácha (1938-1945)
- ČSSR (komunistická diktatura): Klement Gottwald (1948-1953), Antonín Zápotocký (1953-1957), Antonín Novotný (1957-1968), Ludvík Svoboda (1968-1975), Gustáv Husák (1975-1989)
- ČSFR a Česká republika po listopadu 1989: Václav Havel (1989-2003), Václav Klaus (od roku 2003-2013), Miloš Zeman 2013 -